

Slovenski poslanci nimajo več svobodnih rok. S častno besedo in podpisom so priznali, kaj je po njih mnenju narodu v korist. Sedaj jih pa čast veže, da pri svojih strankah izposlušajo priznanje za tako zjedinjenje. Ko bi katera frakcija hotela delati ovire zjedinju, je dolžnost dotičnega poslanca, da kot mož iz tega izvaja svoje posledice. Pravi mož gotovo ne zataji tega, kar spozna, da je prav in narodu koristno. Za to pa tudi politična društva nimajo popolnoma svobodnih rok. Pač imajo odločiti kake podrobnosti, a v glavnih stvareh je stvar dognana. Če se kaka stranka izreče načelno zoper zjedinjenje, a stavi morda kake načelne pogoje, ki se ne tičejo narodnih ali gospodarskih vprašanj, bi izrekla nezaupnico tistim poslancem, ki so jo zastopali pri imenovanih posvetovanjih in iskati bi se morala drugih kandidatov. Razlika mišljenja glede verske šole po izjavi teh poslancev ne more biti ovira združenju.

Reči moramo, da je nas zlasti razveselilo, da je to izjavo podpisal tudi dr. Šusteršič. S tem je najbolje pokazal, da tudi njega prešinja narodni čut, da so tisti se motili, ki so ga drugače sodili. Seveda tudi njega zadeva dolžnost, da pri svoji stranki pridobi veljavo temu, za kar se je izrekel s svojim podpisom. Kolikor je nam znano, je on odločen in ni dvoma, da mu tega ne bode težko doseči. Seveda je ravno tako treba, da tudi pridobi druge člane svoje stranke za zjedinjenje, v kolikor morda niso z zjedinjenjem zadovoljni.

Če se jugoslovanski poslanci na Dunaju zjedinijo, je upati, da bodo več dosegli in se tudi za slovenske kraje potem uresniči narodna enakopravnost.

Politični pregled.

Državni zbor je rešil predlogo o povišanju uradniških plač. Vlada je posebno zagovarjala koristi višjih uradnikov. Na željo vlade se je sklenilo, da bode novi zakon stopil v veljavo, kadar se razglasi. Levičarji so hoteli, da stopi v veljavo z dnem 1. julija 1897. leta. Vlada pa ne misli razglasiti novega zakona, dokler se ne poviša davek na pivo, žganje in petrolej. Slovenski poslanec Ferjančič je zagovarjal povišanje plač zlasti nižjih uradnikov in boljše urejenje napredovanja v službi pri nekaterih državnih uradih.

Okrožno sodišče v Mariboru. — Celjsko okrožno sodišče se razdeli, ker je jeden največjih okrožnih sodišč. Osnuje se novo okrožno sodišče v Mariboru. O tem se že poganja vlada z mariborsko občino, katera bode preskrbela poslopje. Celjani so zaradi tega jako poparjeni. Mesto bode imelo kolikor toliko gmotne škode, ako se osnuje v Mariboru okrožno sodišče, poleg tega se pa boje, da se bode v bodoče pri celjskem okrožnem sodišču bolje slovenski uradevalo, ker bode prebivalstvo celjskega sodnega okrožja skoro izključno slovensko. Bili so odposlali deputacijo na Dunaj, ki pa ni dosti opravila. Pravosodni minister je pač jako laskavo celjske odposlance odpravil, a obljubil jim ničesa gotovega ni.

V dunajskem mestnem zastopu je mestni odbornik Pommer predlagal, da se dovoli 1000 gld. za celjsko nemško zavetišče. Govoril je dolgo in lepo o zatiranih celjskih Nemcih. Ponovil je vse, kar se je v tem oziru že pisalo in govorilo. Za Celje se imenujejo slovenski uradniki in beležniki, Slovenci so napravili v Celju svoj „Narodni dom“, osnovala se je dvojezična gimnazija, nemška gimnazija je v nevarnosti, da se po-

sloveni. Celjsko nemštvo more rešiti le še nemško dijaško zavetišče.

Vladni Rusini. — Vlada si na vso moč prizadeva, da osnuje neko vladi prijazno rusinsko stranko mej Rusini. Z vladno podporo se osnuje velik rusinski list, ki bode deloval v tem smislu. Poleg tega se pa v Levovu osnuje nova rusinska kazina, ki bode shajališče nove stranke. Seveda stroške za to plača dispoziციjski zaklad. Vladi je veliko ležeče na tem, da se napravi nesloga mej Rusini še pred novimi državnozborskimi volitvami. Boji se namreč, da se Rusini ne združijo z ljudsko stranko.

Ljudska stranka na Ogerskem je začela pritožbe proti raznim uradnikom zaradi zlorabe uradnih oblasti pri volitvah Pomagale te pritožbe gotovo ne bodo dosti. Na Ogerskem so sodišča ravno tako spridena, kakor druga oblastva. Stranka je izdala posebne blankete za take ovadbe. Če bodo sodišča sploh ovadbe vsprejela, je še dvomljivo. Prav lahko je mogoče, da se bode vsa stvar lepo na stran položila, kakor je že navada na Ogerskem, ako se tožijo uradi zaradi zlorabe svoje oblasti.

Italija. — Opaža se, da so se jeli v Italiji zopet prijazno obračati po Franciji. Pravijo, da ima Francija zasluge za spravo z Menelikom. Italijanski listi tem povodom poudarjajo, da veže Italijo in Francijo naravna vez in jo bi imeli družiti skupni zgodovinski spomini. Pretrgana kupčija mej obema državama bi bila lahko najživahnejša in v prvi vrsti Italiji v prid. Pred vsem ima to približanje Italije k Franciji svoj izvor tudi v znanem počenjanju Bismarckovem in nemške vlade, ki je ravno prišlo na dan. Italija je spoznala, da taki zaveznici, kakor je Nemčija ne more zaupati. Neprijetno je dirnulo Italijo tudi, da nemški krogi kaj prijazno čestitajo Meneliku na uspehih proti Italiji. Bo li ta nevolja italijanska napram nemški gospodi trajna, ne vemo. Škodilo bi pa morebiti Italiji ne, ko bi ne tirala velike politike da še celo v prid bi ji bilo, ko bi se ne naukuševala preveč za trozvezo, katera jo stane toliko denarja, katerega ji to li primankuje.

Bolgarija. — Minolo nedeljo so bile volitve v skupščino. Kakor se je pričakovalo, tako se je zgodilo. Vladna stranka je zmagala na celi črti. Opozicijonanci so v kljub vsemu naporu propali in pridobili le neznatno število mandatov. Vladin pritisk je bil pa tudi velikansk. Vladni možje so zastavili vse svoje sile za vladine kandidate. Morala je pomagati vladi celo policija in vojaštvo. Vladna glasila sicer vedo povedati o velikem redu, v katerem so se volitve vršile, a bilo je v resnici narobe in pojavili so se krvavi poboji ob volitvah. Žalostno je, da se tako pritiska od vladine strani na volilce, da si bi se jim morala pustiti prosta roka. Pa kaj se bomo zgražali nad dejstvi v Bolgariji, saj nimamo doma — na Ogerskem v tem pogledu nič boljše. Tudi tu je vlada s silo prodrla.

Turčija. — Dasi se je turška vlada veliko prizadajala, da bi dobila večje posojilo, vendar se ji to ni posrečilo, ker noče nobena velevlast poročstva prevzeti, a brez takega poročstva nobena banka ne posodi propali Turčiji. Turška vlada je vsled tega pospešila prostovoljno nabiranje doneskov. Če tudi se to prostovoljno nabiranje vrši v resnici prisilno, vendar ni znatnega uspeha — Listi vedo povedati, da sta se Rusija in Avstrija dogovorili, da razdelita Turčijo. Tudi se že poroča, kaj dobi vsaka velevlast. Rusija dobi turška posestva v Aziji, Avstrija se raztegne do Soluna, Italija dobi Albanijo, Francija Sirijo in Anglija postane neomejen gospodar v Egiptu. Carigrad postane svobodno mesto in prehod skozi Dardanele bo svoboden. Ta načrt razdelitve je najbrže prenatrjen, vendar bi bil v resnici že skrajni čas, da bi se jelo misliti na uničenje Turčije. Tako, kakor zdaj gre v Turčiji, ne more dolgo ostati. Razmere so se že same do cela ujedle. Stopiti bo treba velevlastim odločno na noge. Se bodo li turške razmere mej velevlastmi mirno poravnale, ali bo polom, to pove prihodnost. Do odločilnega koraka mora pa prej ali slej priti.